

Publicerad 2010-01-13 08:24 av Niclasdotter

När du försvinner, tar du mig med då?

Väskan stod i hallen,
och jag visste
vad jag hade att vänta.

Vi låg i sängen
och jag höll om
dig så som om jag
hade kunde hindra
dig från att lämna
vårt lilla paradis
bland skrynkliga lakan
och naken hud.

Det här skulle
vara sista gången
jag skulle få känna
din orakade haka
mot min kind.
Aldrig mer skulle
jag få se dig le
när du ser mig
vakna.

Jag blundade hårt
och försökte förlänga
denna stunden.
Bara så den blev lite längre.

Bara så den varade för evigt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Niclasdotter med Poeter.se id #19627 innehar upphovsrätten